

Said Alpagut Şenel

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.08.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bitti İşte Hayat

Bitti işte hayat eriřtik sona
Bilinmez ne olur koyulduk yola
Ölümden ötesi en büyük sırdı
Çözdük artık sırrı değişti dünya

Said Alpagut şenel

Adana Kebab

Hele gardaş dinle dinle bu sözü
Kebabın hasıdır Adana Kebab
Gözümde tütüyor mangalı közü
Kebabın hasıdır Adana Kebab

Koyunun etini zırhla kıyarsın
Kuyruk yağı biber tuzu katarsın
Yoğurup kıymayı şişe saplarsın
Kebabın hasıdır Adana Kebab

Kıymanın en güzel hali bu işte
Yan yana duruyor dizilmiş şişte
Gerçek bu kendini sanma ki düşte
Kebabın hasıdır Adana Kebab

Mangalda kömürün döndümü köze
Koyuver şişleri gerek yok söze
Mutlaka tadınız tavsiyem size
Kebabın hasıdır Adana Kebab

Şişleri mangalda çevir yanmasın
Aman mangalda köz alev almasın
Yanında şalgamın nasıl olmasın
Kebabın hasıdır Adana Kebab

Sılamın hasreti içimde sızı
Soğanı biberi kimyonu tuzu
Aşık Hoyrat'ımın övmüştür sazı
Kebabın hasıdır Adana Kebab

Said Alpagut Şenel

Çukurova - I

Gezerim gurbeti dinle sızımı
Çok severim seni ey Çukurova
Bir yol oturup da çalam sazımı
Garibim sesimi duy Çukurova

Kışın pek güzeldir yazın bir başka
Tutmaz yerini gurbet tadın bir başka
Şu garip kulunu getirdin aşka
Bahar geldi bayramlığın giy Çukurova

Köyümün adını duymayan yoktur
Gelip buralara görmeyen yoktur
Lokman Hekim'i de bilmeyen yoktur
Pamuk ambarısın hey Çukurova

Hoyrat'ım ne dersin sazına daha
Ölürüm belki de çıkmam sabaha
Vermen beni gurbet elde toprağa
Ölürsem mezarım ol Çukurova

Said Alpagut Şenel

Çukurova - II

Çukurova derler bir güzel yer var
Toros'dan aşağı in hele gardaş
Güneş bile orda bir başka doğar
Sen de bu illeri bil hele gardaş

Halaylar çekilir Çukurova'da
Kınalı keklikler uçar havada
Kavunu karpuzu biter bostanda
Pamuğu tarlada gör hele gardaş

Yüce Toros'ları aşar gidersin
Gülek Boğazı'nı geçer gidersin
O güzelliğine şaşar gidersin
Köyüme bir kere gel hele gardaş

Hoyrat'ım sazımla övdüm ilimi
Susturayım gayri yeter dilimi
Burda dokunmuş halıyla kilimi
Hatıradır eve ser hele gardaş

Said Alpagut Şenel

Dediler

Derdimin dermanı kimdedir bilmem?
Akan göz yaşların durur dediler
Bulursun dermanı bir gün birinde
Sonu gelir derdin kurur dediler

Aşk derdine düşmüş gönül perişan
Aşık isen budur sana yakışan
Şu dertli halime bakıp gülüşen
O cahilleri aşk bulur dediler

O zaman onlar da sen gibi yanar
Gördüğü güzeli yaridir sanar
Şenel'in derdini o zaman anlar
Hak verir gerçeği görür dediler

Said Alpagut Şenel

Dostlarım

Sizi candan seven eğer var ise
Onun kıymetini bilin dostlarım
Yaratılmış O, ama her ne ise
Siz O'nu gerçekten sevin dostlarım

Her şey yalansa da bir gerçek ölüm
Bir gerçek daha var söyle be gülüm
En kötü anımda gülmese yüzüm
Üzülme biz varız deyin dostlarım

Güvenmek suç değil böyle bilinsin
Güvenmeyen kimse bence yerilsin
Ama bu gerçeği söyle kim bilsin
Sizler bu gerçeği bilin dostlarım

Şu günler ne çabuk geçiyor bakın
Gider bir gün Hoyrat belki pek yakın
O yok artık ama üzülme sakın
Ağlamayın siz yine gülün dostlarım

Said Alpagut Şenel

Gel

İstemem bir tanem sensiz günleri
Senin yokluğuna üzüldürken gel
Gece yarısında özlerken seni
Gözümde yaşlarım süzülürken gel

Laleler sümbüller güller açmıyor
Adın dudağımdan bir an düşmüyor
Çok uğraştım sensiz yüzüm gülmüyor
Yokluğunla kalbim ezilirken gel

Kaderim dert çekmek bu benim yazım
Derken gülüverdi bak artık yüzüm
Neşeyle çalıyor şimdide sazım
Mızrabım tellerde gezinirken gel

Ni'dem seni sevdi bu yürek candan
Ölürümde yine vazgeçmem senden
Bülbülün çilesi çekiyor gülden
Çektirme bunca dert sevilirken gel

Unutmaz bu yürek sevdi mi bir kez
Sönmez aşk ateşi yandı mı bir kez
Yanar seni canan bildi mi bir kez
Gel de mezar taşım yazılırken gel

Razıyım yanında çile çekmeye
Gönlüm razı değil sensiz olmaya
Mahkum etme beni sensiz kalmaya
Hoyrat'ın mezarı kazılırken gel

Said Alpagut Şenel

Gittiİ

Derdime dermanı arar iken ben
Bir güzeli gördüm el etti gitti
Oturmuş bir köşede sazım çalardım
O güzel gönlümü del etti gitti

Sekerek atladı geçti dereyi
Kafir kız ne çabuk açtı arayı
Gördüm ki sonradan zülfün tarayı
Bahçemde dikenî gül etti gitti

Hoyrat'ım derdiyle kavrulup yandım
O güzeli bana yar olur sandım
Oyun ettiğini çok geç anladım
Derdini serime mal etti gitti

Said Alpagut Şenel

Gurbet

Elimde sazımla durmaz gezerim
Hiçte hoş değildir tadı gurbetin
Benim de buyumuş meğer kaderim
Sanki cehennemdir yeri gurbetin

Gurbet eli gezmek hiç te hoş değil
Geçen şu hayatı sanma boş değil
Burda taşır bizim ilde taş değil
Bir başka esiyor yeli gurbetin

Dağlarında nevrüz, dümdüm, gül açar
Bahara yetende kokular saçar
Bizim ilde böyle kuşlar hür uçar
Tüm bunları tutar eli gurbetin

Hoyrat'ım köyümden ayrı düşmüşüm
Yıllardan beridir gurbet gezmişim
Gahi durulup ben gahi esmişim
Bir hoş eder adamı hali gurbetin

Said Alpagut Şenel

Köyüme

Gezdim seyran ettim bütün köyleri
Tutmaz yerini başka köy Havraniye
Çalmaz oldu sazım kırık telleri
Ayrılalı senden hey Havraniye

Bir başka güzeldir pamuk tarlası
Çalışır ırgatlar ekmek parası
Gönlümde köyümün hicran yarası
Özlüyorum seni ben Havraniye

Geçitli diyorlar yeni adındır
Köyümün kızları yürek yakandır
Çekerim oy buda benim çilemdir
Sen yine öylece kal Havraniye

Lokman Hekim gelip sende yerleşmiş
Efsanen yılanla gidecek dermiş
Hoyrat'ım serine neler yazılmış
Ölürsem koynuna sar Havraniye

Said Alpagut Şenel

Neden

Ey sevdiğim söyle sana ne diyem?
Soldurdun bahçemde güllerü neden?
Başka bakar oldu yeşil gözlerin
İnlettin sazımda telleri neden?

Sevdim seni güzel sevdim neyleyim?
Şu sensiz gönlümü nasıl eğleyim?
Dosta düşmana ben neler söyleyim?
Estirdin ayrılık yelleri neden?

Ağlar iken gönlüm hep güler oldu
Yeşil gözlerinde mutluluk buldu
Şimdilerde seni ellerden sordu
Kattın aramıza elleri neden?

Sensiz geçem günde gülemiyorum
Neden bu ayrılık bilemiyorum
Ölmek istedimde ölemiyorum
Susmaz Hoyrat'ımın dilleri neden?

Said Alpagut Şenel

Neyleyim

Dert çekmekle geçen ömrüm boyunca
Ben gülemedim ki gülü neyleyim?
Sazına sarılır aşık coşunca
Telleri kırılmış sazı neyleyim?

Felek bırakmadı benim peşimi
Akıttı didemden kanlı yaşımı
Ağu eyledi hep tatlı aşımı
Görmedim baharı güzü neyleyim?

Benim kaderimde meğer böyleymiş
Kahpe felek beni böyle eğlermiş
Nasıl eğlenmek bu garip gülmezmiş
Güvenmem kimseye sözü neyleyim?

Hoyrat'ın derdidir saymakla bitmez
Çektiği çileler daha mı yetmez
Garipler Allah'tan ümidin kesmez
Neyleyim baharı yazı neyleyim?

Said Alpagut Şenel

Olmayınca

Hey erenler size birkaç sözüm var
Gidilmez mi yare yol olmayınca?
Durmadan kan ağlar iki gözüm var
Bulunmaz mı çare yar olmayınca?

Çalarak sazımı geçtim kendimden
Nasıl kurtulam ki bilmem dilinden?
Felek neler çektim senin elinden
Kim sarsın yaramı dost olmayınca?

Garibin çilesi bitmez dünyada
İyiler mükafat bulmaz dünyada
Her kişi muradın almaz dünyada
İyi neye yarar hor olmayınca?

Çekmeyen bilmez ki gurbet hasreti
Hoyrat aşıkları sever ezeli
Bilmezdi hiç kimse kadri kıymeti
Kolayın yanında zor olmayınca

Said Alpagut Şenel

Senden Öğrendim

Benim dünyam keder ve dert doluydu
Neşeyi sevinci senden öğrendim
Günlerim kederle acı doluydu
Bak böyle gülmeyi senden öğrendim

Seni tanımadan tatsızdı hayat
Mehtabım o ney ki berbattı gayet
Aşkın kavuştuğum en büyük saadet
Derdime çareyi senden öğrendim

Ne hayaller kurup sevdim bak candan
Korkma bir kötülük gelmez sevgimden
Ölsem de vazgeçmem gene de senden
Aşk denilen şeyi senden öğrendim

Yaşarken gülmeyi günde bin kere
Ağlar iken gülüp bin bir kedere
Şöylesine bakıp geçen günlere
Gülüp de geçmeyi senden öğrendim

Unutup kederi başlar gülmeye
Genç yaşta Hoyrat'ı saldın neşeye
Kendi öz adımı bilirdim amma
Seninle anmayı senden öğrendim

Said Alpagut Şenel

Sensizlik

Sensizlik öyle zor geliyor bana
Tellerde teselli bulsam diyorum
Neyleyim şaşırdım düşüp yollara
Yollarda teselli bulsam diyorum

Sensiz Adana'nın tadı kalmadı
Neden Yarab kader bana gülmedi
Anlattım derdimi kimse bilmedi
Güllerde teselli bulsam diyorum

Güller neylesin ki bülbülü susmuş
Açılan çiçekler hep birden solmuş
Höyrat'ım kaderin meğer buyumuş
Yellerde teselli bulsam diyorum

Said Alpagut Şenel

Sitem

Seni seviyorum diyon a dilber
İnsan sevdiğine böyle mi yapar?
Kınıyorlar bizi yabancı eller
İnsan sevdiğine böyle mi yapar?

Nasıl sevgidir bu ben bilemedim ki
Bana ettiklerin daha yetmez mi?
Çandan usandırdın bezdirdin beni
İnsan sevdiğine böyle mi yapar?

Gelirim diyorsun bana her gece
Adın dudağımda silinmez hece
Bilmiyorum ki bu kaçınıcı gece
İnsan sevdiğine böyle mi yapar?

Ne güzel söylersin garip Şenel'im
Vuslata ermekti senle emelim
Ölür isem bir gün olmaz haberin
İnsan sevdiğine böyle mi yapar?

Said Alpagut Şenel

Sordular

Kime aşıksın sen diye sordular
Tatlı tatlı esen yele aşığım
Kahrını çeksem de yalan dünyanın
Baharda açılmış güle aşığım

Kim bilir belki de yalandır sevmek
Gün gelip o yarla vuslata ermek
Ama en güzeli sevgiyi görmek
Ben sevgiyle bakan göze aşığım

En güzeli sevmek bilenler için
Her şeyde sevgiyi bulanlar için
Tutuşup yar yolunda yananlar için
Destanlar yaratan tele aşığım

Sordunuz madem ki gelin söyleyim
Gönlüm yar yolunda yandı neyleyim
Yarım gelir deyi gönlüm eyleyim
Hoyrat'a dert veren yara aşığım

Said Alpagut Şenel

Toroslar

Yol vermiş bağından insanoğıluna,
Geçiversin diye yüce Toroslar.
Leke sürdürdün mü aşık şanına?
Böyle çok aşığı gördü Toroslar.

Heybetle yükselir çevre yolunda,
Adana'ya giden görür O'nuda,
İnsana şevk verir olmak orada,
Çok aşığa yuva oldu Toroslar.

Güney illerinde sanki bir duvar,
Gurbetlik insana çok acı koyar,
Durmaz Aşık Hoyrat O'nu sayıklar,
Gönlümün aşkıyla doldu Toroslar

Said Alpagut Şenel

Yaklaşan Sûkut

Bir gün bu günleri anarsan eğer
"Çok yazık" deyip de duyma bir hüznün
"Hayat koca bir yalanmış meğer"
Deyiver gülsün o anda yüzün

Yıllar sonra beni andığın anda
Şeni düşünüyor olacağım ben
Ölmüşsem kabrimde açan çiçekte
İnan seni halâ seveceğim ben

Ne oldu güzelim yüzün pek solgun
Bir su gibi aktı bitmeyen günler
Kaybolmuş o neşe bakışlar ölgün
Bir de bakmışsın ki geçmiş seneler

Biten her gün sana çok şey anlatır
Saçına beyazlar dolduğu zaman
Koca bir sükuttur durmaz yaklaşır
Ömrünün son demi geldiği zaman

Said Alpagut Şenel

Yeter

Bekledim yıllardır gelirsın diye
Uzaktan uzağa sevdiğin yeter
Birgün gelip benim olursun diye
Halime bakıp ta güldüğün yeter

Sevemedim senden başka birini
Tutamadı kimse senin yerini
Gel artık ne olur ağlatma beni
Seni yokluğunda bulduğum yeter

Aşık Hoyrat ayrı düştü gülünden
Adın düşmez oldu inan dilimden
Gerçekte de bir kez tutsam elinden
Her gece düşümde sardığım yeter

Said Alpagut Şenel